

ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘΜ. 49

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 10

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 10

Τιμή συνδρομής διὰ τὸ Ἐπιτελετικὸν Δραχ. 12, προπληρωτέα κατ' ἑξαμηνίαν, διὰ τὸ Ἐξοικονομικὸν Φράγ. 20 προπληρωτέα κατ' ἔτος· Διεδύναται τῆς ἡμερησίου κτίσθην τῆς οἰκίας Α. ΜΕΛΛ, πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 28 Δεκεμβρίου 1875.

Ἐπὶ τῆς σημαίας, ἣν οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνεπέτασαν κατὰ τῆς Τουρκικῆς τυραννίδος, εἶχον ἐπιγράψει τὰς λέξεις «Θρησκεία καὶ Πατρίς», καὶ ἐν τῷ συμβόλῳ τούτῳ νικῶντες παρέδωκαν ἡμῖν ἐλευθέραν τὴν Ἑλλάδα.

Ἀφ' ἧς ἕως ἡμέρας ἀπεκτίσαμεν καὶ σύνταγμα, τὰ ἐπὶ τῆς σημαίας τοῦ ἀγῶνος ἀνυγραφέντα δύο μεγάλα σύμβολα «Θρησκεία καὶ Πατρίς», οὐ μόνον διεζεύχθησαν, ἀλλὰ καὶ ἡ θρησκεία ἐκήρυξε ἄσπονδον κατὰ τῆς συνταγματικῆς πατρίδος πόλεμον, παραλαβοῦσα ἐν τῷ ἀντικοινοβουλευτικῷ τούτῳ ἀγῶνι φοβερὸν σύμμαχον, τὴν οἰκογένειαν.

Ἐκτοτε, ὡσάκις ἡ πατρίς πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν συνταγματικῶν αὐτῆς προορισμῶν ἔχει τὴν μεγίστην τῶν τέκνων αὐτῆς ἀνάγκην, ἵνα ψηφίσωσι νόμους, συζητήσωσι προϋπολογισμὸν ἢ ἐτοιμάσωσι κοινοβουλευτικῶς τὰς δυνάμεις αὐτῆς πρὸς ἐθνικὸν τινα σκοπὸν, εὐθὺς ἐμφανίζον-

ται ἡ θρησκεία καὶ ἡ οἰκογένεια καὶ διαλύουσι τὴν ἐλάττω τῶν ἐκλεκτῶν τῆς πατρίδος, κρίζουσαι: «Χριστοῦγεννα» «Πάσχα», «Ἅγιος Βασίλειος», «κόκκινα ὠὰ ἢ οἰκογενειακὸν ἀγρίον.»

Ἡ πάλιν αὕτη ἐξακολουθεῖ ἀπὸ τριάκοντα ἤδη ἐτῶν, καὶ πάντοτε κατ' αὐτὴν ἐνικήθη ἡ συνταγματικὴ πατρίς. Οὐδεμίαν κοινοβουλευτικὴν ἀνάγκην, ὅσον ἀπαραίτητος καὶ ἂν ἦναι, οὔτε περὶ εὐθύνης ὑπουργῶν νόμος, οὔτε ἐκλογικὴ μεταρρύθμισις, οὔτε ὑπὸ τῶν περιστάσεων τῆς Ἀνατολῆς ἐπιβαλλομένη στρατιωτικὴ παιδείσις τάξεως τινὸς πολιτῶν, δύνανται ν' ἀντιπαραταχθῶσι κατὰ τῶν κοκκίνων ὠῶν, ἢ τῶν συζυγικῶν κόλπων. Νομίζομεν δὲ, ἔτι καὶ πρὸ τῶν πυλῶν τῆς πρωτεύουσας, ἂν εὐρίσκατο δ' ἐχθρὸς, οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους παρακινούμενοι νὰ προνοήσωσιν ὑπὲρ πατρίδος ἤθελον ἀποκριθῆ «Ἐορταί!»

Εἰς τοιαύτην δεινῶσιν περιελθόντος τοῦ κακοῦ, νομίζομεν ὅτι οἱ εἰλικρινῶς ἀφωσιωμένοι εἰς τοὺς συνταγματικούς; ἡμῶν θεσμοὺς, πρέπει τέλος πάντων νὰ λάβωσι σύντονα μέτρα πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς Βουλῆς ἀπὸ τῆς φοβερᾶς πίεσεως τοῦ εορτολογίου καὶ τῆς οἰκογενείας, ἐξ ὧν καὶ σήμερον πάλιν ἐπῆλθε τοσοῦτων ἐθνοσωτηρίων νόμων ἢ ματαίωσις.

Κατάλληλα πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν λαμβάνει τὸ θάρρος νὰ ὑποβάλλῃ ὁ «Ἀσμοδαῖος» εἰς τὰς σκέψεις τῆς προσεχούς συνόδου τὰ ἐξῆς δύο.

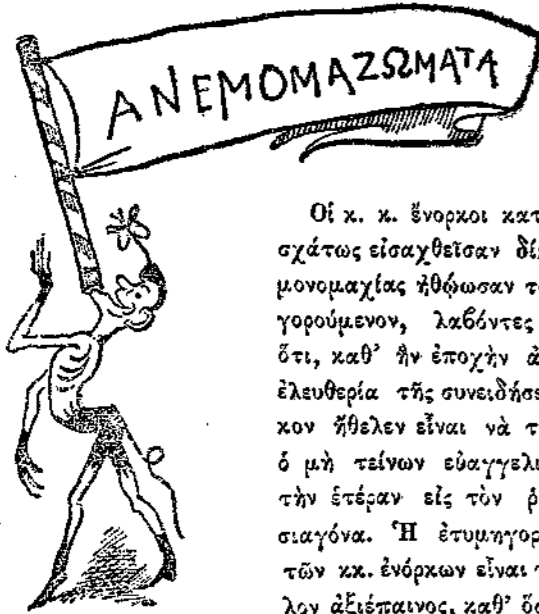
Α') Νὰ τελεῖται κατ' ἔτος περὶ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν συνήθως ἀποχωροῦσιν οἱ κ. κ. βουλευταί, μεγάλη θρησκευτικὴ πανήγυρις εἰς τιμὴν αὐτόχθονός τινος ἀθηναίου ἁγίου, τοῦ Ἀρεοπαγίτου, λ. χ., διαρκούσα πολλὰς ἡμέρας ἢ μᾶλλον ἑσπέρας, ἵνα ἐργάζωνται τὴν ἡμέραν οἱ κ. κ. βουλευταί, καὶ συνοδευομένη διὰ συμποσίων προσφερομένων ὑπὸ τοῦ ἔθνους εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτοῦ μετ'

ἀρθρών ἀρτίων, ὠδῶν καὶ ρητινίτου. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου νομίζομεν ὅτι δυνατὸν νὰ ἱκανοποιηθῶσιν, ἄνευ ἀποχρηστικῶν, τῶν κ. κ. ἐπαρχιωτῶν ἢ εὐσέβεια καὶ ἡ κοιλία.

Β) Ν' ἀναστηθῶσιν οἱ ἀρχαῖοι νόμοι τοῦ Σόλωνος περὶ συντηρήσεως, ἱματισμοῦ καὶ προστασίας τῆς τάξεως τινος ἀθηναίων, καὶ ν' ἀποδοθῇ εἰς τὸ Κεραμεικὸν ὁ προορισμὸς αὐτοῦ καὶ ἡ ἀρχαία λαμπρότης. Οὕτως οἱ κ. κ. ἀντιπρόσωποι τῶν ἐπαρχιωτῶν, δυνάμενοι νὰ εὐρίσκωσιν ἐκεῖ ἀποζημιώσεις οἰκογενειακῶν τινῶν ἀπολαύσεων, δι' ἀπλῆς ἐγγραφῆς ὀνόματός τινος ἐπὶ τινος στήλης, ὅπως ἐγένετο ἐπὶ Ἱερικλέους, θέλουσι δυνῆθαι ἄνευ πολλῆς ἀνίας νὰ παραμένωσιν ἐνταῦθα μέχρις ἐντελοῦς καὶ εὐσυνειδήτου ἐκπληρώσεως τῶν βουλευτικῶν αὐτῶν καθηκόντων.

Τὰ δύο ταῦτα μέτρα εἶναι, νομίζομεν, τὰ μόνα δι' ὧν δύναται νὰ πολεμηθῇ ἡ ὀλιγαρχία ἐπὶ τοῦ συντάγματος ἐπιβρῆ τῶν θρησκευτικῶν ἑορτῶν καὶ τῆς οἰκογενείας.

«ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ».

Οἱ κ. κ. ἐνορκιοὶ κατὰ τὴν ἐσχάτως εἰσαχθεῖσαν δίκην περὶ μονομαχίας ἠθώσαν τὸν κατηγορούμενον, λαβόντες ὑπ' ὄψιν ὅτι, καθ' ἣν ἐποχὴν ἀκμάζει ἡ ἐλευθερία τῆς συνειδήσεως, ἄδικον ἤθελεν εἶναι νὰ τιμωρῆται ὁ μὴ τείνων εὐαγγελικῶς καὶ τὴν ἑτέραν εἰς τὸν βαπίζοντα σιαγόνα. Ἡ ἐτυμηγορία αὕτη τῶν κ. κ. ἐνόρκων εἶναι τόσῳ μᾶλλον ἀξιεπίαιος, καθ' ὅσον ἐπῆλθε μετὰ τὴν ἔντως κικερώνειον ἀγύρευσις τοῦ κ. Εἰσαγγελέως «ἐπὶ βρωμῶν καὶ παρειῶν».

Οὐχ ἦττον ἀξιοθαύμαστος τῆς εὐγλωττίας τοῦ κ. Εἰσαγγελέως ἦτο καὶ ἡ ἀταραξία τοῦ ὑποδίκου. Οἱ φίλοι τοῦ κ. Σ. Μανιτάκη γνωρίζουσιν ὅτι οὗτος εἶναι μὲν κάλλιστος καὶ κατὰ πάντα ἀξιεπὶς νέος, ἔχει ὅμως ἀνδροπρεπῆ ἀντιπάθειαν πρὸς τὸ κτένιον, τὰς ψαλίδας καὶ τὰ κομβία. Ὅτε λοιπὸν ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ἐν τῇ ἐξάψει τῆς ρητορείας του παρεκίνησε τοὺς κ. κ. ἐνόρκους νὰ μὴ φεισθῶσιν αὐτοῦ, διότι φέρει καλὰ ἐνδύματα, ὁ ὑπόδικος, ἀντὶ νὰ παραχθῇ, ἀνέκραξε μετ' εὐγνωμοσύνης: «Δόξα σοι ὁ Θεὸς, ὅτι εὐρέθη ἄνθρωπος νὰ με εἶπῃ καλοειδεδυμένον».

Τὸ φαινόμενον τοῦ διαφόρου χρωματισμοῦ τῆς κόμης καὶ τοῦ μύστακος τοῦ κ. Α. Σ. . . ἀπεδόθη εἰς τὴν μίνα τῆς Ἑλλετίας, ἥτις μόνον τὸν μύστακα προσέβαλε,

τὴν δὲ κόμην προφυλασσομένην διὰ πλατυγύρου πύλου κατέλιπεν ἀνέπαφον. Ὁρθότερον εἶναι νὰ εἶπῃ τις, ὡς ἄλλοτε περὶ τινος παραπλησίου φαινομένου, ὁ ποιητὴς Saint-Amand, ὅτι ὁ κ. Α. Σγ. . . ἐργάζεται πλεῖστον διὰ τῶν ὀδόντων ἢ διὰ τοῦ ἐγκεφάλου.

Ἐν ἀρθ. 40^ο τοῦ κανονισμοῦ τῆς «Ἀθηναϊκῆς Λέσχης» ἀναγινώσκομεν τὰ ἑξῆς: «Εἰς οὐδένα ἐπιτρέπεται νὰ ἀποφέρῃ ἐφημερίδας ἢ νὰ ποιῆται αὐτῶν κακὴν χρῆσιν». Νομίζομεν ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο πρέπει νὰ διατυπωθῇ σαφέστερον.

ΒΟΡΡΕΑΣ

Κατὰ τὰς ἐπαγγελίας τοῦ παρόντος ὑπουργείου δύο πράγματα ἦσαν ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα, ἢ δι' ἐλαττώσεως τῶν φόρων ἀνακούφισις τῶν γεωργικῶν τάξεων, καὶ ἡ ψήφισις προϋπολογισμοῦ ἐξόδων, ὑπερβαίνοντος τὸν τοῦ κ. Βούλγαρη κατὰ ἐν και ἡμῶν ἑκατομύριον, πρὸς ἱκανοποίησιν προσωπικῶν ἀπαιτήσεων. Ἐκ τῶν δύο τούτων ἐπαγγελιῶν ἐξεπληρώθη ἐπὶ τοῦ παρόντος μόνον ἡ τελευταία.

Οἱ πλεῖστοι φρονοῦσιν ὅτι αἰτία τῆς κακῆς ἡμῶν καταστάσεως εἶναι αἱ κομματικαὶ διενέξεις· ἡμεῖς ἀπ' ἐναντίας πιστεύομεν ὅτι πολὺ χειροτέρα τῶν διενέξεων τούτων εἶναι ἡ θαυμαστὴ συμφωνία πάντων τῶν κομμάτων περὶ τινὰ ζητήματα. Οὕτω ἡ κατ' ἔτος ἀναγραφὴ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ποσοῦ τινος πρὸς διαφορὰν ἐφημερίδων δι' ἀπονομῆς καταχωρίσεως, ἐνῶ πρὸς τοῦτο δύναται νὰ χερσημευθῇ ἡ «Ἐφ. τῆς Κυβερνήσεως», κατῆντας τακτικῶν αἰσχῶν. Ἀληθὲς εἶναι ὅτι πρώτην φορὰν ἐξάνεστησαν καὶ ἐπρότειναν κατ' αὐτοῦ νομοσχέδιον οἱ τοῦ πέμπτου κόμματος· ἵνα μὴ κατηγορηθῶμεν ὅμως ὡς μεροληπτοῦντες ὑπὲρ αὐτῶν, σπεύδομεν νὰ προσθέσωμεν, ὅτι ἴσως ἐπικραζαν τοῦτο βέβαιον ἄντες ἐκ προτέρων ὅτι δὲν θέλουσιν εἰσακουσθῆ.

Ἐν τῷ «Πρωτῷ Κήρυκι» ἀναγινώσκομεν. «Ὁ Δουξ τῆς Ὠμάλης πρόκειται νὰ συζευχθῇ τὴν Λαταίδα πριγκίπισσαν Θήραν». Εὐχόμεθα αὐτῷ καλὸν πῖθον.

Εἰσηγητὴς γαλλικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἀποδίδοντες εἰς τοὺς κομματάρχας ὀφειλομένην δικαιοσύνην πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι, ὅσον καὶ ἂν ὑποθεθῶσι φίλοι, ὅσκις πρόκειται περὶ περιορισμοῦ τινὸς τοῦ ὑπουργικοῦ νομῆματος τοῦ σπαταλῆν, προσφέρονται ὡς ἢ ἐν τῇ δίκῃ τοῦ Σολομώντος ἀναφερομένη ἀληθὴς μήτηρ, ἥτις προστίμησε νὰ μείνῃ ἀκέραιον εἰς ξένας χεῖρας τὸ τέκνον τῆς, μᾶλλον ἢ νὰ τὸ λάβῃ ἠκρωτηριασμένον.

* *

Καθ' ἃ θετικῶς ἐπληροφορήθημεν ὁ κ. Α. Νέγρης ἔγραψε τῷ κ. πρωθυπουργῷ ζητῶν νὰ διορισθῇ γραμματεὺς τῆς ἐν Πετροῦπίλει ἑλληνικῆς πρεσβείας. Ὁ κ. Α. Νέγρης παραινῶνται ὑπὸ τοῦ κ. Δεληγεώργη καὶ ἀδικηθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Τρικυόπη ἔχει ὅλα τὰ ἀναγκαῖα προσόντα, ἵνα ἰκανοποιηθῇ καὶ διαπρέψῃ μεταξὺ τῶν ὑπαδῶν τοῦ κ. Κουμουνδούρου.

* *

Ὁ ὑπὸ τοῦ ὑπολοχαγοῦ Κουτσονίκου συλληφθεὶς ἐν τινὶ κερκενίῳ εὐθύμιος Τσοβόλας ἐξαπατηθεὶς ὑπὸ τινῶν μὲν ἐφημερίδων ὡς καταδικαζόμενος ληστής, ὑπ' ἄλλων δὲ ὡς φιλήσυχος συνταξιούχος. Ἀκριβεστέρως ἔρευνα ἀπέδειξεν ὅτι ἀμφοτέρων αἱ πληροφορίες εἶναι ἀκριβεῖς, διότι ὁ ἀξιότιμος οὗτος Τσοβόλας ἦτο συγχρόνως καὶ ληστής καὶ συνταξιούχος.

* *

Ἀπλῶς ἀστευεῖσθαι ἔγραψεν ὁ «Ἀσμοδαῖος» ὅτι οἱ κ. κ. Πρωτοδίκαι, διελθόντες τὴν δικογραφίαν καὶ σκεφθέντες κατὰ τὸν νόμον, καταδίκασαν τὸ ἀθηναϊκὸν κοινὸν ν' ἀκούῃ τὴν κυρίαν Σορβάνδην. Κοινοποιηθείσης ἡμῖν μετέπειτα τῆς ἀποφάσεως ἐθαυμάσαμεν, σπουδάζοντες, τὴν εὐθυδικίαν τοῦ δικαστηρίου, οὐχ ἥττον ὅμως εὐρομεν ἐν αὐτῇ τὸ ἐξῆς ἀσμοδαϊκὸν Ἐπειδῆ:

«Ἐπειδὴ ἐκ τῆς ὑπεροχῆς τῆς κ. Σορβάνδης ἐν ἄλλοις » τῆς ἐργασίας αὐτῆς κεφαλαίως δύναται νὰ καλυφθῇ ἢ τῆς » καταλλήλου φωνῆς ὑστέρησις».

Τὸ ἀνωτέρω «Ἐπειδῆ» φαίνεται ἡμῖν ὀπωσοῦν ἀνίθικον, διότι τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ εὐγενοῦς κοινοῦ καὶ τῆς γενναίας φρουρᾶς εἰς μόνον τὸ ἄσμα τῆς αἰδοῦ ἐνδιαφέρεται, οὐδεμίαν ἔχον σχέσιν πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς ἐργασίας αὐτῆς κεφάλαια.

ΘΕΟΤΟΥΜΠΗΣ

Τελευταῖαι εἰδήσεις

Οἱ ἀξιότιμοι κ. κ. Πύργας καὶ Βακχλόπουλος διορίσθησαν ὡς ἠκούσαμεν καθηγηταὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

Τὸ τελευταῖον ὑποβλήθη ἐν τῇ Βουλῇ νομοσχέδιον ὑπὲρ τὸ περὶ «Βοσκῆς τῶν ζώων.»

Ἐπαρχιακὰ

Μεσολόγγιον, 18 Δεκεμβρίου 1875.

Φίλιτατε Δαῖμον,

Αὐποδοῦμι, διότι τὸ εἰς Σελήνην ταξιδιδόν σου οὔτε πραγματικὸν ἦτο οὔτε δυνατὸν φαίνεται νὰ πραγματοποιηθῇ διότι ἂν ἦτο δυνατὸν τοῦτο, μέγα τι καλὸν ἦθελε προκύψει ἐκ τῆς περιηγήσεως ταύτης, ὅπερ λαμβάνω ἀφορμὴν νὰ σοὶ γνωστοποιήσω. Μάθε λοιπὸν, ὅτι οὐδεὶς ἄνθρωπος, ἔχει πλήρεις καὶ ἀνελλιπεῖς τὰς φρένας διότι τὸ κουφότερον καὶ ελαφρότερον μέρος τῶν φρενῶν ἐκάστου ἀνθρώπου αἰωρεῖται καὶ ἀναφέρεται μετάραιον, ὅπως ἐξαρμίζονται πάντα τὰ βευστά, μένει δὲ παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ μόνον τὸ πυκνότερον μέρος αὐτῶν. — Ἄλλ' οἱ μὲν ἀτμοὶ τῶν ἄλλων βευστῶν ὑψοῦνται μέχρι τῆς ἀτμοσφαιρῆς μόνον καὶ δὲν ὑπερβαίνουναι ταύτης τὰ ὄρια· οἱ δὲ ἀτμοὶ τῶν φρενῶν, καθὰ λεπτότεροι καὶ ελαφρότεροι διὰ τὸ πνευματικὸν καὶ αὔλον, προβαίνουναι καὶ περαιτέρω καὶ φθάνουσι μέχρι τῆς Σελήνης. Ἐκεῖ λοιπὸν εἰς τὴν Σελήνην διευθύνεται καὶ συνέχεται πᾶν τὸ ἐξατμιζόμενον καὶ ἀφαιρούμενον μέρος τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦς, διὰ τὴν ρυσικὴν τοῦ ἄστρου τούτου πρὸς τὴν Γῆν συγγένειαν καὶ προσέγγισιν. Ἐκεῖ εἰς ἀγγεῖα θαυμασίας τέχνης καὶ ἀναλόγου χωρητικότητος φυλάττεται κεκλεισμένος καὶ ἐσφραγισμένος ὁ ἐλλείπων νοῦς τῶν ἀνθρώπων πάσης χώρας καὶ ἐπικρατείας, πάσης πόλεως καὶ κόμης καὶ χωρίου. Ἐκαστὸν δὲ τῶν ἀγγείων τούτων φέρει ἐξωθεν χρυσοῖς γράμμασιν ἐπιγραφὴν, δηλοῦσαν τὸ ὄνομα τοῦ εἰς τὸν ἀνήκει· δὲν αὐτῷ φυλαττόμενος νοῦς· π. χ. «Ἀστόλφου νοῦς» «Πιτυοκάμπτου νοῦς» «Νικολοπούλου νοῦς» «Σίμωνος Μάγου νοῦς» «Βαλασσοπούλου νοῦς» κτλ. Ἐπὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου δὲ πυλῶνος τοῦ ἐνέχοντος τοὺς θησαυροὺς τούτους σεληναίου οἰκοδομήματος, εἶναι ἐπίσης χρυσοῖς γράμμασιν ἐπιγραμμένον: «Ὅστις τῶν θνητῶν κατορθώτῃ νὰ φθάσῃ ἐνταῦθα, ἔχει τὴν ἄδειαν ἔχει μόνον νὰ εἰσέλθῃ καὶ περιηγηθῇ τὸ μέγαρον τοῦτο, ἀλλὰ προσέτι καὶ ν' ἀναζητήσῃ ἐν αὐτῷ καὶ εὐρὼν νὰ λάβῃ τὸ ἀνήκον εἰς αὐτὸν ἀγγεῖον τὸ περιέχον τὸν νοῦν αὐτοῦ καὶ παντὸς ἄλλου, ὑπὲρ οὗ ἐνδιαφέρεται». Φαντάσου λοιπὸν, φίλιτατέ μου, ὅποιον μέγα εὐεργέτημα ἦθελες εὐρεθῇ εἰς θέσιν νὰ κατορθώσῃ, ἐν τῷ ὄντι ἀνέβαινας εἰς τὴν Σελήνην καὶ ἐπιστρέφων ἐκεῖθεν μᾶς ἔφερες ἐνταῦθα τὸν νοῦν μου διὰ νὰ σωφρανισθῶμεν, ἂν ἔχι πάντες, τοῦλάχιστον τὰ κυριώτερα πρόσωπα, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται ἡ τύχη τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς παρούσας σοβαρὰς περιστάσεις.

Ἰγταίνε!

Ὁ θεός σου

«ΒΕΑΦΑΕΓΩΡ.»

Ἰπεθύνοσ Συντάκτησ ΚΟΣΜΑΣ ΦΑΔΜΙΑΤΟΣ.

ΤΥΠΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ.